26/05/2021

Εκοιμήθη η «ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΚΛΑ» της Τανζανίας

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Εκοιμήθη την Κυριακή 23 Μαΐου η «ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΚΛΑ» της Τανζανίας. Η Μοναχή Θέκλα, η μητέρα των παιδιών της Τανζανίας, κοιμήθηκε στο Γενικό Νοσοκομείο Κατερίνης και η ταφή της έγινε τη Δευτέρα 24 Μαΐου στην Ιερά Μόνη Αναστάσεως του Κύριου – Εμμαούς, της Ιεράς Μητροπόλεως Λαγκαδά.

Την εξόδιο ακολουθία τέλεσε ο Σεβ. Μητροπολίτη Ειρηνουπόλεως κ. Δημήτριος, με την παρουσία πλειάδος Ιερέων, δεκάδων Μοναζουσών και πολλών παιδιών της Αφρικής.

Γεννήθηκε στην Αγχίαλο της Θεσσαλονίκης το 1947, σε μία ευλογημένη χριστιανική οικογένεια και γαλουχήθηκε με τα νάματα της Ορθοδοξίας καθ’ ότι είχε συγγενείς μοναχούς στο Άγιον Όρος. Το 1970 σε πολύ νεαρή ηλικία έγινε

Μοναχή από τον μακαριστό Μητροπολίτη Σιδηροκάστρου κ. Ιωάννη και τον Αρχιμ. Δαμιανό Μαυρίδη. **Η αείμνηστος Μοναχή Θέκλα** υπηρέτησε επί τεσσαρακονταετία το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας άλλοτε στην Αιθιοπία με τον Αρχιμ. Δαμιανό Μαυρίδη και τα τελευταία 15 έτη στην Τανζανία πλησίον μου με σύνεση, υπακοή, γενναιότητα, θάρρος και σπάνια αυταπάρνηση.

Ακολουθεί ο επικήδειος λόγος του Μητροπολίτου Ειρηνουπόλεως:

Αγαπητοί πατέρες,

Όσιολογιώτατες Καθηγούμενες και Οσιώτατες Μοναχές,

Διακόνισσα Βασιλική, συνοδοιπόρε της Μοναχής Θέκλας στην πνευματική ζωή και διακονία πλέον των τεσσαράκοντα ετών!!!

Πενθηφόροι αγαπητοί αδελφοί και αγαπητά μου παιδιά της Αιθιοπίας, της Τανζανίας και της Ελλάδος.

Χριστός Ανέστη!!!

«Μακάριοι οι νεκροί οι εν Κυρίω αποθνήσκοντες απ’ άρτι… ίνα αναπαύσωνται εκ των κόπων αυτών, τα γαρ έργα αυτών ακολουθεί μετ’ αυτών» (Αποκ. ιδ, 13).

Με βαθυτάτη συγκίνηση τούτη την ώρα έχω την τιμή να εκπροσωπώ την Α.Θ.Μ. τον Παπά και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρο Β΄ και το θλιβερό καθήκον να αποχαιρετώ στο ταξίδι της αιωνιότητος μία αγία ψυχή!!! Την Μοναχή Θέκλα, την Ιεραπόστολο, την Μητέρα των παιδιών της Αφρικής. Την αδελφή Θέκλα της καρδιάς μας, η οποία αφήνει φτωχότερη την Αφρική, αλλά και

την Ελλάδα μας κατά πολύ.

Γεννήθηκε στην Αγχίαλο της Θεσσαλονίκης το 1947, σε μία ευλογημένη χριστιανική οικογένεια και γαλουχήθηκε με τα νάματα της Ορθοδοξίας καθ’ ότι είχε συγγενείς μοναχούς στο Άγιον Όρος.

Το 1970 σε πολύ νεαρή ηλικία έγινε Μοναχή από τον μακαριστό Μητροπολίτη Σιδηροκάστρου κ. Ιωάννη και τον Αρχιμ. Δαμιανό Μαυρίδη.

Όλοι όσοι ζήσαμε κοντά στην Μοναχή Θέκλα και διακονήσαμε στην Αφρική και την Ελλάδα ενθυμούμεθα την οσιακή μορφή της!!! Την ταπείνωση και την απλότητα του χαρακτήρος της, την προσήνεια, την ανιδιοτέλεια και την φιλανθρωπία της, την ευλάβεια και την ασκητικότητά της, την γλυκυτάτη φωνή της και τα καταγάλανα μάτια της, τα οποία προλάβαιναν να κοιτάξουν και να προβλέψουν κάθε ανάγκη και ιδίως για τα «μικρά παιδιά της»!!!

Εβάδιζε ανάμεσά μας, συνυπήρχε, μετείχε στον αγώνα της Ιεραποστολής αλλά ήταν κάτι ξεχωριστό!!!

Διηκόνησε με υποδειγματική αφοσίωση και θυσιαστικό πνεύμα τα παιδιά της Αφρικής, τα παιδιά του Θεού, τα «δικά της παιδιά» επί 35 έτη ως μητέρα, ως αδελφή και ως διάκονος της αγάπης!!!
Ήταν φορεύς του διακονικού ήθους της Ορθοδοξίας, της φιλοθείας και της φιλανθρωπίας της, βιών και εκφράζων εμπράκτως την πίστη προς τον Θεόν και την αγάπη προς τον πλησίον, προς τον κάθε άνθρωπον, τον «αδελφόν», «δι᾽ ον Χριστός απέθανεν» (Α’ Κορ. η’, 11).

Στον πυρήνα της πνευματικότητος της Μοναχής Θέκλας ανήκε η απόλυτος εμπιστοσύνη εις την θείαν χάριν, την πάντοτε τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλείποντα αναπληρούσα.

Στην εποχή του έχειν, του πολλαπλασιασμού των αναγκών και της επιδεικτικής σπατάλης, ήταν πρότυπο ακτημοσύνης και διανομής των αγαθών. Μπροστά στην ευδαιμονιστική κουλτούρα, αδιαφορούσε πλήρως διά τον εαυτό της και τα λεγόμενα «ατομικά δικαιώματά» της και εδείκνυε άμεσο ενδιαφέρον διά την στήριξη του συνανθρώπου και ιδίως των παιδιών!!!

Ως αληθινή Μοναχή η Αδελφή Θέκλα δεν ήλεγχε, δεν έκρινε, δεν κατεδίκαζε, δεν εξέφραζε νομικιστικό πνεύμα, αλλά ήταν αληθινή πνευματική μητέρα, με επιείκεια και ευεργετική κατανόηση διά τους προσερχομένους ιθαγενείς στο Ιεραποστολικό μας Κέντρο στην Τανζανία. Ήταν δραστήρια με τον δικό της τρόπο,

επικοινωνώντας, διακονώντας, ετοιμάζοντας καθημερινά το γάλα και το συσσίτιο για εκατοντάδες πεινασμένα παιδιά, βοηθών και προσευχομένη!!!

Ο ασκητισμός της ήταν «ευχαριστιακή άσκησις». Ζούσε από το «εν, ου εστι χρεία», φρονών πάντοτε «τα του ετέρου», τα του «αδελφού», στον οποίο προσέφερε όχι μόνον το έχειν, αλλά και το είναι της!!!

Η αείμνηστος Μοναχή Θέκλα υπηρέτησε επί τεσσαρακονταετία το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας άλλοτε στην Αιθιοπία με τον Αρχιμ. Δαμιανό Μαυρίδη και τα τελευταία 15 έτη στην Τανζανία πλησίον μου με σύνεση, υπακοή, γενναιότητα, θάρρος και σπάνια αυταπάρνηση.

Διακρίθηκε διά την αφοσίωσή της στην Εκκλησία. Ως πάντων διάκονος, ποτέ δεν επεδίωκε τιμές και εν τω συνδέσμω της αγάπης με τον λαό του Θεού, υπηρέτησε με φιλανθρωπία όλους τους ανθρώπους, δίχως διακρίσεις φυλής, θρησκείας και καταγωγής. Όλοι την ενθυμούνται μέχρι σήμερα ως «Μητέρα Θέκλα», ικανότατη κατηχήτρια, άριστη ιεροψάλτρια, αρωγό των πενήτων, αλλά και ως γνήσια πνευματική Μητέρα. **Ακόμα και οι αλλόθρησκοι μουσουλμάνοι ή παγανιστές συμπολίτες μας στην Τανζανία την αποκαλούσαν «Μάμα Θέκλα» «MAMMA TEKLA»!!! Αυτή της η αγάπη και η ταπείνωση ήταν που οδήγησαν και στην Ορθοδοξία εκατοντάδες μητέρες κυρίως ορφανών παιδιών!!!**

Και τώρα, σε τούτη την Ιερά Μόνη της Αναστάσεως – Εμμαούς, κάτω από τον επιβλητικό αυτό τρούλο και τους θόλους του, οι οποίοι αναβλύζουν τους κόπους και τους μόχθους του μακαριστού Αρχιμ. Μαξίμου Ψιλόπουλου, την αποχαιρετούμε με αισθήματα βαθύτατου σεβασμού και υποκλινόμαστε στην αγιασμένη Της μορφή και ευλαβικά ζητούμε την ευχή Της.

Ας είναι η μνήμη Της αιωνία και οι αρετές Της παράδειγμα για όλους μας. Αμήν!

Χριστός Ανέστη!!!